

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svppvtatio Annorvm Mvndi. D. M. Lvtheri

Luther, Martin

Vuittembergæ, 1541

VD16 L 6716

De Septvaginta Hebdomadibus Danielis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31817

DE SEPTVAGINTA HEB,
domadibus Danielis.

IDEAMVS NVNC DANIE
lon de Hebdomadibus. Ab exitu
verbī de reædificanda Ierusalem &c.
Contemptis (hac vice) diuersis op-
nionibus, vnam apprehendamus, scis
licet exitum verbī esse intelligendum,
cœpisse anno .2. Darij, Vbi non ver-
bum hominis, sed Dei, p. Haggai & Zachariam eges-
sum est. Nec est necesse initium istius exitus vel ver-
bi accipere eo anno, quo est Danieli reuelatum, Est
enim anno primo Darij & Cyri (ut supra in textu) ei re-
uelatum, cum iam impleti & finiti essent .70. anni deso-
lationis. Sicut non est necesse initium eorundem .70.
annorum sumere eo tempore, quo Ieremiæ fuit reuela-
tum, scilicet .4. anno Zedech, vel Ioiakim, ut aliquili-
dæ & Lyra faciunt, Quia Daniel, & .2. Paralip, vlt. &
Esre primo, satis docent, annos desolationis cœpisse à
destructa Ierusalem. Et pertinet illud verbum Iere-
miæ de desolatione, nihil ad hoc verbum, de quo Da-
niel nouam accipit reuelationem, post finitos .70. an-
nos, iam egresso verbo soluendæ captiuitatis. Nihil eti-
am Ieremias dicit de ædificanda Ierusalem, Sed de re-
uocando populo post .70. annos, quod ita factum &
impletum est.

Igitur nouum verbum post Ieremiæ verbum pre-
dicit Angelus, nec signat ei initium exitus, quia futura
prophetat, non pro Daniele, sed pro populo suo. Dividit
igitur Angelus .70. hebdomadas in .7. in .62. & in .10.
scilicet, septem hebdomadibus reparabitur platea &

B b fossa

fossa in angustia temporum. Hæc impleta docet lis
ber Nehemias, Qui, 20. anno Darij venit, & vix perficit
muros, cum iaterim à 2. anno Darij per 18. annos
multa passi essent in angustia illa temporis, impedien-
tibus gentibus opus, verbo Dei mandatum, Nam an-
tea à tempore Cyri per 24. annos simpliciter facebat
opus, prohibitum à rege Persarum Cambysè.

Dat igitur Angelus reparationi Ierusalem, 7. heb-
domadas, i. 49. annos, Tot enim annis ab anno 2. Da-
rij vix est restituta Ierusalem, ita ut plateam & fossam
haberet (sic Angelus loquitur) .i. vt haberet politiam
constitutam in platea & pace, Et fossam, i. murum, mu-
nitionem contra bellū & hostes, Da gehört zeit zu/
das eine Stad angericht werde / beide zum Regi-
ment vñ wider die feinde / das beyde im schwang
gehe vnd stehe.

Isti anni sunt impleti anno. 5. Artazerxis Mnemo-
nis, Adhuc gubernante Nehemia & Iosakim sacerdos-
te &c.

Et post hebdomadas. 62. excidetur Christus, Et
nihil ei, .62. hebdomadæ sunt. 434. anni, Qui si-
mul iuncti cum. 49. seu 7. hebdomadis, faciunt. 483.
Totsunt anni ab anno 2. Darij, post quem annum scili-
cet. 483. statim in principio sequentis anni, qui est pri-
mus vltimæ hebdomadis, & initium. 34. anni ætatis
Christi, in eo (inquam) ipso, est excisus, vt hic dicit An-
gelus, Sequitur vltima hebdomada, de qua mox.

Illud (Et nihil ei) seu quod noster de suo addens
dicit, Et non erit populus eius, qui eum negaturus est,
sicpotius intelligetur, Quod Christus excisus de terra
vuentium & à Iudeis crucifixus, nihil de lege Mosai-
ca, neq;

ea neq; cultu villo carnis, Sed neq; de Politia aut Oeconomia aliquid habebit, Sed erit regnum eius spirituale & æternum, in iustitia & sanctitate veritatis, Psalm. 15. Non congregabo conuenticula eorum de sanguinibus. Omnia noua, Et alibi, Neq; in monte hoc, neq; in Ierusalem adorabitis, Nec memor ero nominum eorum super labia mea, Hoc vigilanti verbo, Excidendi, significat Angelus, moriturum Christum & resurrectum, & adducturum iustitiam & vitam sine lege & operibus. Vnde sequitur.

Confirmabit pactum multis hebdomada vna, Lege Conaciones Petri Acto. 3. 4. &c. Et Pauli. 13. & totum illum librum, In quo docent impleta esse omnia filii eorum per Iesum, Et ita patet, quid velit Angelus, Est autem hæc hebdomada estimanda similis festivitati Paschæ, in qua feriabantur tota hebdomada, Ita & hæc hebdomada veri & impletæ Paschatis, fuit celeberrima & sanctissima virtutibus & miraculis spiritus sancti, & sermone omnium linguarum potenti & mirabili.

Et in dimidia hebdomadis deficiet sacrificium & oblatio, Hoc factum est, Acto. 15, Quando publica sententia in Concilio Apostolorum decretum est, onus legis esse tollendum a ceruicibus discipulorum, Id quod factum est fere. 3. aut. 4. anno post resurrectionem, dimidio ultimæ hebdomadis.

Quam misere sunt excusatiludaxi, Qui hebdomadarum saluberrimam promissionem tam stulte abiiciunt, Nam sicut Ieremias promissione, 70. annorum sustentauit Populum in captiuitate, ut scirent certam esse redemtionem ab illa calamitate, Ita cum futurum

B b ij esset

effet, ut post redditum à captiuitate, non multo leuiori,
hūs calamitatibus vexarentur, (Nam in Babilone certe
magnificentius sunt honorati, tam per reges, & p. pro
phetas excellentissimos, Daniel, Ezechiel &c.) dat eis
Deus solatium promittens, non amplius duratura ista
mala. 70. hebdomadas, Tunc affore ipsum Christum
qui finem faciat æterna redēptione omnibus malis.
Ipsi vero finem hebdomadarum faciunt initium expe
ctandi Christi incerto tempore, seipsoꝝ à prefinito te
pore excludentes, abiiciunt se in Chaos incerti &
nunqꝫ futuri temporis, fraudantes se in salutari p
missione.

SCRUPULI IN ISTA SVPPV,
tatione annorum Mundi.

Duo sunt Scrupuli in ista supputatione annorum
mundi. Vnus ex narratione Stephani Acto, 7. quem
facit Lucas, dicere, q. Abraham sit post mortem patris
sui Thare, translatus ex Haran in terrā Canaan. Quod
si verum est, sequitur Abraham fuisse natum anno Tha
re patris sui, 130. Quia Abraham est, 75. annorū, egress
sus Haran, i. post mortem patris sui (vt Stephanus di
cit) Thare autem vixit, 205. annis. Ita clarum est, Abra
ham esse natum, 13. patris sui Thare.

Contra scribitur Gen. 11. Thare, 70, annorum ges
nuit Abraham, Nahor & Haran, Durum autem & au
datiæ magnæ sit dicere, q. Moſe scribit Abraham esse
natum, 60. annis anteqꝫ nasceretur, Quia si est natus, 130
patris sui (vt narratio Stephanus sentit) & tamen est (vt
Moſe dicit) natus, 70. sequitur esse eum natum, 60. ans
nis ante suā nativitatē. Hoc est (vt dixi) nimis audere.

Vtram voles sequi sententiam, per me quidem li
berum sit tibi, Sed difficile erit Moſen corrigere. Ego
sentio

sentio cum Moze, scilicet, Abraham vere esse natum. 70
anno patris sui, Deinde egressum ex Haran ante mor-
tem patris sui, 60. annis. Sic non intercidunt. 60. anni in
numero annorum mundi. Deinde credo, q Thare
genuerit Haran primogenitū, anno suæ ætatis fere tri-
cesimo. Sic enim vides omnes alios patres, Peleg, Eber,
Salach &c. genuisse circa. 30. annum, scilicet festinantes
mundum vacuum implere post Diluvium. Quare &
Thare credendus est eorum exemplo & more generali-
se circa. 30. annum, scilicet Haran primogenitum an-
no fere. 30. Nahor forte post, anno. 40. Ultimo Abra-
ham. 70. & forte ex alia (vt pote) iuniore, Sic enim ipse
appellat Sarai sororem suam, filiam patris sui, non ma-
tris suæ, seu verius neptem ex Haran fratre. Nomi-
natur autem Abraham prior, cum sit iunior, quia p
prior sit anno. 70. natus, Simul hoc Moses admonet, cū
3. filios Thare eodem anno natos scribat, vt cogitemus
alios duos alio tempore esse natos. Quos hic repetit
natos, cum Abraham dicit natum, Sicut supra filij No-
ha numerantur eodem anno nati, cum solus Ham iu-
nior sit illo anno Noha natus, vt supra.

Ad narrationem Stephani dici potest, Non fuis
se assertionem propriam, sed e vulgo sumptam narra-
tionem, quæ solet esse confusa & obliqua. Deinde so-
lent Euangelistæ potius indicare loca scripturæ, q re
citare, contenti breuiter allegasse & remisisse ad ipsos
fontes, Nam vide Mattheum .i. quomodo genealo-
gia non respondeat historijs. Simul negari non po-
test, eundem locum Acto. 7. non uno modo depraua-
tum esse per aliquos Sciolos. Iste enim error perspi-
cens est, q dicit Dominum apparuisse in Mesopota-
mia

B b iii mia

misā anteq̄z habitarēt in Haran, & postea egressum de
Chaldea, Mesopotamia positum est, pro Chaldea, nisi
Chaldeam in Mesopotamia ponas, Alioqui iam du-
dum exierat de Chaldea. Vide Aug. lib. 1. de questio-
nib. super Genelim.

Alter Scrupulus est in annis Ioram regis
Iuda & filij sui Ahasia.

Hic omnes supputantes, omittunt, 20. annos, qđ
patet sic, Ahasias scribitur. 2. Paral. 22. esse. 42. anno R.
Rursus. 4. R. 8. scribitur esse. 22. annorum. Si igitur
Paralippo, vera dicit, erit Ahasias. 2. annis maior natu-
rā ipso patre suo Ioram. Hoc sic patet, Ioram est. 32. an-
norum, cum incipit regnare, & 9. annis regnat. Qui si
mul faciunt, 40. annos. Qua sententia (si quis sequi ve-
lit) cogetur dicere, Ahasiam esse filium legalem ipsius
Ioram. Sed cōtra hoc est, qđ mater Attalia, vxor Ioram,
dicitur mater Ahasiae. Matres vero non solent in scrip-
turis legalium filiorum, sed naturalium matres dici,

Sequor igitur Hierony. & Lyram, scilicet Ioram
regniisse. 28. Viginti autem taceri in Historia, propter
eius malitiam, qua impie & tyrannice regnauit. Sed
eosdem annos signari in aetate filij Ahasiae, ne fieret er-
ror in Historia. Ita fit Ioram pater, suo filio Iuniore A-
hasiae, 19. maior natu, vel. 27. vt patet.

Hac sententia stante, quam libens sequor, fiet, vt
ultimo annus, ultimae hebdomadæ, sit ipse qua-
ter millesimus annus mundi, vt vides
in Chronico.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN